

တရားရုံးချုပ်၊ တရားသူကြီး ဦးချှစ်လွင်၏ရွှေတွင်

ဒေါ်ခင်မူမူပါ ၂

နှင့်

ဒေါက်တာရှိအာရုံလူးဝစ်(စံ)

(လွင်၏အခွင့်ရက္ခိယားလှယ် ဒေါ်ခင်တီ) ပါ ၃ *

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အဘိုး အဘွားတို့၏ အမွှေကို အမွှေမမိမြေးများ
ရခွင့်ရှိ မရှိ၊ ကွယ်လွန်သူကျွန်ရစ်သောအမွှေကို ဆက်ခံမှုနှင့်
သက်ဆိုင်သည့် မိသားစုံပဒေ၊ အမွှေမူတွင် အမွှေပစ္စည်းတစ်
ရပ်ကို အမွှေရွှင်က အခြားသူတစ်ဦးအား လွှဲပြောင်းပေးခြင်း
သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိပြုသောကို ဖော်ထုတ်ဆုံးဖြတ်
ပေးနိုင် မနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမူတွင် အမိကပေါ်ပေါက်သည့်ပြဿနာများ
ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အဘိုး အဘွား၏အမွှေကို အမွှေမမိမြေးများက
ရခွင့်ရှိ မရှိဖြစ်သည်။ ယင်းအချက်ကို မူလတိုင်းတရားရုံးက ငြင်းချက်
အမှတ် (၂) အဖြစ်ထုတ်ထားသော်လည်း ဖြော်ဗျားခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

ကွယ်လွန်သူကျွန်ရစ်သောအမွှေကို ဆက်ခံမှုမှာ ထိသူကွယ်လွန်
စဉ် ကန်းပေါ်ပေါက်သော အခွင့်အရေးကို တရားစွဲဆိုတောင်းခံမှုဖြစ်၍
ကွယ်လွန်သူနှင့် သက်ဆိုင်သည့်မိသားစုံပဒေအရ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်
သည်။ တောင်းခံသူအမှုသည်နှင့် သက်ဆိုင်သည့်မိသားစုံပဒေအရ
အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ၏အမွှေကို မြန်မာ
ပုဂ္ဂိုလ်ဘာသာဝင်များ အမွှေဆက်ခံခွင့်ရှိ မရှိနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးအရောင်နှင့်
မကာကြောမွေးအမှု^(၃) တွင်ပုဂ္ဂိုလ်ဘာသာကိုးကွယ်သည် သားသမီးတို့သည်

* ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၅၈

+ ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၉၂ တွင်ချုပ်သော ၂၁-၂-၂၀၀၂ ရက်စွဲပါ
ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် စီကရိုက်နှင့် အယူခံမှု

ဒေါ်ခင်မူလိုပါ ၂
နှင့်
ဒေါက်တာရီအ
လူးဝစ်(၆)
(ငြင်း၏အခွင်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်တိ)ပါ ၃

ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကိုးကွယ်သည့်မိဘအမွှေကို ဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း
အောက်ပါအတိုင်းတွေရသည်-

“Even if the plaintiff had renounced the Christian faith and become a Buddhist, there is no law to prevent a Buddhist Lady from succeeding to the estate of a Christian mother.”

ထိုအတူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မြို့များသည်လည်း ခရစ်ယာန်ဘာသာ
ဝင် အဘိုး အဘွား၏အမွှေကိုဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း တားမြစ်ထားခြင်းမရှိ
သဖြင့် ငြင်းတိုသည် အမွှေဆက်ခံရေးအက်ဥပဒေနှင့်အညီ အမွှေရရှိကြ
မည်သာဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ဒေါ်လွန်းပါ ၅ နှင့် ဒေါ်သိန်းရင်အမှု^(၅)တွင်
အမွှေမှု၍ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများသည် အမွှေပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ် ဆုံးဖြတ်
ရသည်ဖြစ်ရာ ပစ္စည်းထစ်ရပ်ကို အမွှေရှင်က အခြားသူတစ်ဦးအား လွှဲ
ပြောင်းပေးခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ ပြဿနာကို အမွှေမှုတွင်
အဆုံးအဖြတ်ပေးပါက အဆင်ပြေဆုံးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုပြင် အမှုပွား
များခြင်းကိုလည်း တစ်နည်းအားဖြင့် ဝိတ်ပင်ရာရောက်ပေလိမ့်မည်။
ကျွန်ုပ်တို့သည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးများ ၈၁-၁၅
နှင့် ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးများ ၈၁-၈၃ အမှုများတွင်
ထုံးဖွဲ့မှုများကို သဘောတူလက်ခံသည်။ သိဖြစ်၍ ဤအမွှေမှုတွင် အမွှေရှင်
ဒေါ်မက အချင်းဖြစ်ပြေကို ဒေါ်သိန်းရင်အား ပေးကမ်းခြင်းသည် ပျက်
ပြယ်အတည်ဖြစ် မဖြစ် ပြဿနာကို ဖော်ထုတ်ဆုံးဖြတ်နှင့်သည်ဟု ကောက်
ယူဆုံးဖြတ်သည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းဥပဒေအရ ရောင်းချုခြင်း၊ ပေါင်နှုခြင်းနှင့်
ပေးကမ်းခြင်းတို့မှာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို လွှဲပြောင်းပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ရောင်း
ချုခြင်းများ အဘိုးစားနားဖြင့် လွှဲပြောင်းပေးခြင်းဖြစ်၍ ပေးကမ်းခြင်းများ
အဘိုးစားမရှိဘဲ လွှဲပြောင်းပေးခြင်းဖြစ်သည်။

အင်အောင့်အာချိစီးကုန်တိုက် နှင့် မောင်သံနှင့်အမှု^(၆)တွင်
ရောင်းချုခြင်း၊ ပေါင်နှုခြင်း၊ ပေးကမ်းခြင်းဟူ၍ ခွဲခြားဖော်ပြခြင်းမပြုဘဲ

(၅) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး ၈၁-၁၄၉

(၆) ၉ ရန်ကုန်၊ ၈၁-၅၂၄

ဒေါက်မူမူပါ၏
နှင့်
ဒေါက်တာရုံးအာ
လုံဝစ်(၆)
(ငှုံး၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါက်တိ)ပါ ၃

လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းမှ ငှုံး၏အကျိုးခံစားခွင့်သို့ ပြောင်းနိုင်ကြောင်း သို့မဟုတ် အခြားနည်းစီမံခန့်ခွဲခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် မည်သူ မျှ င်ပွန်းသည်၏ အတိအလင်း သို့မဟုတ် သဘောသက်ရောက်သည့် သဘောတူညီချက် မရရှိဘဲ ထိုသူ၏အကျိုးခံစားခွင့်ကို လွှဲပြောင်းခြင်း မပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

ဦးသန်းနိုင် (၁) ဦးသို့နဲ့ နှင့် ဒေါက်အေးအေးအမှု^(၆) တွင်လင် မယားနှစ်ဦး၏ မခွဲဝေရသေးသော နှစ်ဦးပိုင်လက်ထက်ပွဲးပစ္စည်းကို တစ် ဦးဦး၏သဘောတူညီချက်အရမဟုတ်ဘဲ ပစ္စည်းတစ်ရပ်လုံးကို ရောင်းချ ခွင့်မရှိချေ။ ရောင်းချလျှင်လည်း ငှုံးတို့ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိနိုင်သည့် အချိုးအစုံ အတွက်သာ အတည်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ဤအမှုတွင် မူလရုံးအမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါက်တာရုံးအာရုံလူးဝစ်(၆)သည် ကွယ်လွန်သူမှားတွင် ငှုံးတစ်ဦး တည်းသာ အမွှေဆက်ခံသူဖြစ်ကြောင်း လိမ့်လည်ဖော်ပြု၍ အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၁၉၃၅/၉၁ကိုပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုနောက် ဒေါက်တာရုံးအာရုံလူးဝစ်(၆)သည် မူလရုံးအမှတ် (၃) တရားပြိုင် ဦးကြည်ဝင်းအား မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၁၇၆၃/၈၅ ဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေကို ရောင်းချခဲ့ကြောင်းပေါ်ပေါက်သည်။

ဒေါက်တာရုံးအာရုံလူးဝစ်(၆)သည် အမွှေဆိုင်ပစ္စည်းကို ကျန် အမွှေဆိုင်များသဘောမတ္တဘဲ ဦးကြည်ဝင်းသို့ ရောင်းချခဲ့ရာတွင် ကျန် အမွှေဆိုင်များ၏ သဘောတူညီချက်မရှိသောကြောင့် ငှုံးပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိသည့် ဝေစုအတွက်သာ အတည်ဖြစ်မည်ဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလိုတို့၏ ဝေစုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အတည်မဖြစ်နိုင်ချေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်

- ဦးကျော်သိန်း

(တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ့)

အယူခံတရားခံအတွက်

- ၁။ ဦးမင်းလွင်

(တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ့)

၂။ ကိုယ်တိုင် (မလာ)

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ်

(၆) ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (တရားရုံးချုပ်) ၁၁-၁၇၉ (၁၆၄)

၂၅၂ တွင် ဒေါ်ခင်မူမူပါ (၂) တိုကဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စံ)ပါ (၃) ဦးတို့အပေါ် အမွှုပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလို့မှုခွဲဆိုရာ တိုင်းတရားရုံးက အမှုကိုပလပ်ကြောင်းအမိန့်ချုပ်တ်သည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရိုကို မကျေနပ်၍ ဒေါ်ခင်မူမူပါ (၂) ဦးတို့က တရားမပထမအယူခံ မှကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုလွှာတွင် အမွှေရှင်များဖြစ်ကြသော ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဒီအာရုံလူးဝစ်(စံ)နှင့်လန်း မရွှေစ်အင်မာဖလောရင်းလူးဝစ်(စံ) တို့တွင် သား သမီး (၅) ဦးထွန်းကာရာ ငှင်းတို့မှာ (၁) ပါအာရုံလူးဝစ်(စံ) (သား)၊ (၂) မာပစ်အော့လူးဝစ်(စံ) (သမီး)၊ (၃) အယ်အာရုံလူးဝစ်(စံ) (သား)၊ (၄) အမ်အာရုံလူးဝစ်(စံ) (သား)၊ (၅) ဒေါက်တာရှိအာရုံလူးဝစ်(စံ) (သား) တို့ဖြစ်ကြကြောင်း၊ သားကြီး ပါအာရုံလူးဝစ်(စံ)မှာ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဒေါ်ခင်လှနှင့်အိမ်ထောင်ပြုပြီး ဒေါ်ခင်မူးမှုးတို့ကို မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း၊ သမီးတစ်ဦးဖြစ်သော မာပစ်အော့လူးဝစ်(စံ)မှာ မိဘများနှင့် အတူနေထိုင်ခဲ့ပြီး ဂျာမနီနိုင်ငံသားနှင့်အိမ်ထောင်ပြု၍ ၁၉၆၆၆ ခုနှစ်ကပင် ဂျာမကီနိုင်ငံသို့ အပြီးအပိုင်ထွက်ခွာသွားကြောင်း၊ ကျေန်သားနှစ်ဦးဖြစ်သော အယ်အာရုံလူးဝစ်(စံ)နှင့် အမ်အာရုံလူးဝစ်(စံ)တို့မှာ အမွှေရှင်မိဘများ မကွယ်လွန်မိကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အမွှေရှင် ဒီအာရုံလူးဝစ်(စံ)မှာ ၁၃-၁၀-၆၉ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ လန်းဖြစ်သူ့မစွာအင်မာဖလောရင်းလူးဝစ်(စံ)သည် ၁၇-၈-၈၆ နေ့တွင်လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ခဲ့ကြကြောင်း၊ အမွှေရှင်များသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များဖြစ်သော်လည်း သေတမ်းစာရေးသားခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလို့များ၏ဖခင် ပါအာရုံလူးဝစ်(စံ)သည် ၆-၂-၈၄ နေ့တွင်လည်းကောင်း မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်လှသည် ၅-၃-၉၉ နေ့တွင်လည်းကောင်း အသီးသီးကွယ်လွန်ကြပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကြောင့် ငှင်းတို့ကျေန်ရစ်သောအမွှေပစ္စည်းများကို အမွှေမမိမြေးများဖြစ်သောတရားလို့များနှင့် တရားပြိုင်ဒေါက်တာရှိအာရုံလူးဝစ်(စံ)နှင့် မာပစ်အော့လူးဝစ်(စံ)တို့သည် အညီအမျှရထိုက်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါက်တာလူးဝစ်(စံ)သည် ကွယ်လွန်သူများကျေန်ရစ်သော ရန်ကုန်တိုင်း၊ ပဟန်းမြို့နယ်၊ မြို့တိုင်းရပ်ကွက်အမှတ် (၂-အီး)၊ မြို့ကွက်အမှတ် (၄၀၆-အေား) (၄၀၆ အေား) (၄၀၆ ဘီ)၊ ဒရိယာ၎၊ ၀၀၀၀ ကေရှိ မြို့ကွက်နှင့် မြို့ကွက်ပေါ်ရှိ အကျိုးခဲေားခွင့်အရပ်ရပ်ကို ငှင်းတစ်ဦးတည်းသာ အကျိုးခဲေားခွင့်ရှိကြောင်း၊ လိမ်လည်ဖေါ်ပြ၍ အမွှေ

ဒေါက်တာရှိအာ
လူးဝစ်(စိ)
(ငှုံး၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ
ဒေါက်တီ)ပါ ၃

ဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြှုက်ဟကြညာစာချုပ်အား ရန်ကုန်မြို့စာချုပ်စာတမ်းများ မှတ်ပုံတင်ရုံးတွင် ၁၉-၁၂-၉၁ ရက်စွဲပါ စာချုပ်အမှတ် ၁၉၃၅/၉၁ ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ထိုနောက် ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စိ)သည် အမှတ် (၃) တရားပြိုင် ဦးကြည်ဝင်းအား အချင်းဖြစ်မြောက်ကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၁၅၆၃/၉၁ ဖြင့်ရောင်းချဲခဲ့သဖြင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းမှာ အမှတ် (၃) တရားပြိုင် ဦးကြည်ဝင်းလက်ဝယ်တွင် ရှိနေကြောင်း ပေါ်ပြ၍ အမွှုပုံပစ္စည်း၏ ၃ ပုံ ၁ ပုံ ရထိက်ကြောင်းစသည် ဖြင့် အဆိုပြုသည်။

အမှတ် (၁) တရားပြိုင်၏ချေလွှာတွင် တရားလိုများ၏မိခိုင် ဒေါက်လှုသည် ၁-၂-၈၆ရက်စွဲပါစာချုပ်ဖြင့်ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စိ)နှင့် မစွဲအင်မာဖလောရင်းလူးဝစ်(စိ) ထံမှုငွေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းလူးဝလက်ခံစရာမရှိတော်ကြောင်း၊ ဝန်ခံထားပြီးဖြစ်သည့်အပြင် တရားလိုများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ကူးပြောင်းသွားကြသဖြင့် အမှုကိုစွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ တရားလို၏အဆိုလွှာတွင် ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စိ)မှ ဦးကြည်ဝင်းသို့ အချင်းဖြစ်မြောကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၁၅၆၃/၉၁ ဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ပြီးကြောင်း အဆိုပြုထားရာ ယင်းစာချုပ်ကို ပထ်ဖျက်ခြင်းမပြုဘဲ အမှုကို ဤပုံစံဖြင့်စွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း ချေပြသည်။

အမှတ် (၂) တရားပြိုင်လာရောက်ချေပြခြင်းမရှိချေ။

အမှတ် (၃) တရားပြိုင် ဦးကြည်ဝင်းက သီးခြားချေလွှာတင်သွင်းသော်လည်း အမှတ် (၁) တရားပြိုင် တင်ပြသည့်အချက်များကိုပင် ထောက်ခံချေပြသည်။

တိုင်းတရားရုံးက ၁၉၅၄ ခုနှစ် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မိန်းမများ အထူးထိမ်းမြားမှုနှင့် အမွှေဆက်ခံမှုဥပဒေအရ တရားလိုသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များထံမှ အမွှေတောင်းခံပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ ဦးတင်ထွန်း နှင့် ဒေါ်ဝိုင်းကြည်ပါ ၇ အမှု^(၃) တွင် အမွှေဆိုင်တစ်ဦးအနေဖြင့် အမွှေဝေစုကို အပြီးအပြတ်ရရှိပြီးသူဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံလျှင် ငှုံးအားထပ်မံ၍ အမွှေဝေစုခေပေးရန် အကြောင်းမရှိတော့ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါက်လှသည် ငှုံးရရန်ရှိသောအမွှေဝေစုကို အပြည့်အဝလက်ခံရရှိပြီးဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံ (၁) အရတွေ့ရကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို မှတ်ပုံတင်

စာချုပ်ဖြင့် အမှတ် (၃) တရားပြိုင်သို့ ရောင်းချုပြီးဖြစ်၍ ယင်းစာချုပ်ကို ဖျက်သိမ်းပြီးမှသာ ယခုအမှုကို စွဲသင့်ကြောင်း သုံးသပ်၍ တရားလို့စွဲဆို သောအမှုကိုပလ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက တိုင်းတရားနှုံးသည် အယူခံတရား လိုများ၏မိခင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သော သက်သေခံ (၁) ဝန်ခံချက်အရ ယခုအမှုကိုစွဲဆိုရန် အကြောင်းမရှိတော့ကြောင်း ပြင်းချက်အမှတ် (၁) နှင့် (၂) ကိုတစ်ပေါင်းတည်းဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ သက်သေခံ (၁) မှာ စာချုပ်မဟုတ်ကြောင်း၊ သက်သေများ လက်မှတ်ရေး ထိုးထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ တဆိပ်ခေါင်းစာချုပ်ပေါ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုး ထားသည့်ငွေရပြစာသာဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါငွေများမှာလည်း အမှတ် ၁၈/၁၊ သီရိမဂ္ဂလာလပ်၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ် နေအိမ်ကိုရောင်းချုပြီး ရငွေ များကို အမွှေဆိုင် (၃) ဦးဖြစ်သော မစွစ်အင်မာဖလောရင်းလူးဝစ်(စ) ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စ)နှင့် ဒေါ်ခင်လှတို့ ခွဲဝေယူခြင်းသာဖြစ် ကြောင်း၊ သက်သေခံ (၁) အရနောက်ဆုံးရငွေကျပ် ၁၆၆၇၅၂/-တိတိကို ၁-၃-၈၆ နှေ့တွင်လက်ခံရရှိပြီး ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စ)နှင့် မစွစ်အင်မာဖလောရင်းလူးဝစ်(စ)ထံမှ နောက်ထပ်ငွေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းလူးဝလက်ခံ စရာမရှိတော့ကြောင်း၊ ဝန်ခံချက်မှာ အချင်းဖြစ် ပဟန်းမြို့နယ်၊ မြေတိုင်း ရပ်ကွက်အမှတ် (၂-အီး)၊ မြေကွက်အမှတ် ၄၀၆ အေား ၄၀၆ အေား ၄၀၆ ဘီအော်ယာ ၁ မကရှိမြေကွက်နှင့် မသက်ဆိုင် ကြောင်း၊ အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စ) သည် အမွှေဆိုင်များ သက်ရှိထင်ရှားရှိပါလျက် ငှင့်တစ်ဦးတည်း ကျန်ရစ် သူသားအဖြစ် အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင် ကြောင်း စာချုပ်ချုပ်ဆုံးခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းစာချုပ်အရအချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ငှင့်တစ်ဦးတည်းအမည်သို့ပြောင်းပြီး အမှတ် (၃) အယူခံတရားပြိုင် ဦးကြည်ဝင်းသို့ ရောင်းချုခဲ့ကြောင်း၊ အမွှေဆိုင်ပစ္စည်းများကျန်ရစ်ပါလျက် ယခင်အိမ်ရောင်းရငွေ လက်ခံရ သည့်ပြေစာအပ်း အခြေခြားပြီး တိုင်း တရားနှုံးက ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ ဦးတင်ထွန်း နှင့် ဒေါ်စိုင်းကြည်ပါ (၂)အမှုမှာ ယခုအမှု နှင့်မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ယခုအမှု တွင် အမွှေဝေစုကို အပြီးအပြတ် ရပြီးဖြစ်သည်ဟု အယူခံတရားလိုများ၏ အဆိုလွှာတွင် ဝန်ခံခြင်းလူးဝ မရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၃) ဦးကြည်ဝင်းနှင့်ချုပ်ဆုံးခဲ့သော ၂၆-၅-၉၅ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်

တချုပ်ကို ဖျက်သိမ်းပြီး အနိုင်ဒီကရိရမှုသာ အမွှုပုံ စီမံခန့်ခွဲပေးစေ လိုက် စွဲဆိုရမည်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်မှာလည်း နိုင်ငံတော်တရားရုံးချုပ် က ဆုံးဖြတ်ခဲ့သောစီရင်ထုံးများနှင့် ကွဲလွှဲဆုံးဖြတ် ထားခြင်းဖြစ်၍ မှားယွင်း ကြောင်း တင်ပြလျှောက်လဲသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) နှင့် (၃) တို့၏ရွှေနေက သက်သေ ခံ (၁) အရ အယူခံတရားလိုတို့၏မိခင် ဒေါ်ခင်လှက အယူခံတရားပြိုင် နှင့် ဂုဏ်မိခင်ထံမှ ငွေများနောက်ဆုံးလက်ခံစဉ်ကငွေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်း လုံးဝလက်ခံစရာမရှိတော့ဟု ဝန်ခံခဲ့ကြောင်း၊ အမွှုရှင် မစွစ်အင်မာ ဖလောရင်းလူးဝစ်(စ)သည် ၁၇-၈-၈၆ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သော်လည်း အယူခံတရားလိုတို့၏ ဝေစုကိုတောင်းဆိုခြင်းမရှိဘဲ နှစ်ပေါင်းများစွာဖြော သက်နေခဲ့ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါက်တာရှိအာရိ လူးဝစ်(စ)က အချင်းဖြစ်ပြေကို သူတစ်ဦးတည်းပိုင်ကြောင်း ကြေညာခြင်း မှာ အယူခံတရားလိုတို့၏မိခင်၏ ဝန်ခံချက်အရ အယူခံတရားလိုတို့သည် အမွှုဆက်ခံရန် မရှိတော့သော်လောင့် ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စ) ကြေညာချက်မှာ အမှန်အတိုင်း ကြေညာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးတင်ထွန်းနှင့် ဒေါ်ဂိုင်းကြည်ပါ (၂) အမှု^(၁) မှာ အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်သူ ပြေးများက အမွှုပြီးကြောင်း ချေလွှာအရ ဝန်ခံခြင်းဖြစ်ပြီး ယခုအမှုတွင် အယူခံတရားလိုတို့၏မိခင် အမွှုပစ္စည်းအဖြစ် ရရန်မရှိတော့ကြောင်း ဝန်ခံပြီး ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ မှားယွင်းသည်ဟုမဆိုနိုင်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စ) အမည်ပြောင်းစဉ် သတင်းစာမှု ကြေညာခဲ့သော်လည်း အယူခံတရားလိုတို့က မကန့်ကွေက်ခဲ့ ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၃) ဦးကြည်ဝင်းသည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စ) ပိုင်သည်ဟုယူဆ၍ ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မှ ၄၁ အရ ပျက်ပြယ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မိန်းမများ အထူး ထိမ်းပြားမှုနှင့် အမွှုဆက်ခံမှုအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ တွင် ၂၇အက်ဥပဒေ အရ ထိမ်းမြားကြသူတို့၏ သို့တည်းမဟုတ် ထိမ်းမြားခဲ့ကြသည်ဟု မှတ်ယူ ခြင်းခံရသူတို့၏ အမွှုဆက်ခံမှုနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်ကိစ္စအားလုံး ထိုသူနှင့် ထိုသူတို့၏ မိသားစုအားလုံးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာလူမျိုးချည်းဖြစ် ဘိသက္ကသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဓမ္မသတ်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ (၂) တွင် “ပုဒ်မ (ပုဒ်မ၂၄)

ဒေါ်ခင်မူးမူးပါ။ ၂
နှင့်
ဒေါက်တာရှိအာ
လူးဝဲ(၆)
(ငံး၏အခွင့်ရ
ကိုယ်တဲ့လျယ်
ဒေါ်ခင်တီ)ပါ။

နှင့် ပုံမှန်များအလို့က “မိသားစု” ဆိုသည့်စကားရပ်တွင် တရားဝင်လင်၊ တရားဝင်မယား သို့မဟုတ် မယားများနှင့် တရားဝင် သားသမီးများပါဝင်သည်” ဟုပြုဌာန်းထားကြောင်း၊ ထိုပြုဌာန်းချက်အရ မိသားစုဆိုသည့် စကားရပ်တွင် အဘိုး အဘွားမပါသည်မှာ ထင်ရှား ကြောင်း၊ ထိုနည်းတူ မြေး၊ မြစ်မပါသည်မှာလည်း ထင်ရှားကြောင်း၊ ယခု အမှုမှာ အဘိုး အဘွား၏အမွှေကိုမြေးများက တောင်းဆိုနေခြင်းမှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ မြေးများသည် အဘိုး အဘွား၏အမွှေကို ၁၉၅၄ ခုနှစ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မိန်းမများ၊ အထူးထိမ်းမြားမှုနှင့် အမွှေဆက်ခံမှုဥပဒေအရ အမွှေရခွင့်မရှိသည်မှာ မြင်သာကြောင်း တင်ပြလျောက်လဲသည်။

အမွှေရှင် ဒီအာရုံလူးဝစ်(၆)နှင့်အေး မရွှေ့အင်မာဖလောရင်း လူးဝစ်(၆)တို့သည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များဖြစ်ကြသည်။ ငှင့်တို့၏ သားပါအာရုံလူးဝစ်(၆)နှင့် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဒေါ်ခင်လှတူ အိမ်ထောင်ပြုရာတွင် ဒေါ်ခင်လှအနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ခင်လှ၏သမီးများဖြစ်ကြသော အယူခံတရားလိုများအနေဖြင့်လည်းကောင်း အမွှေဆက်ခံရေးကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မိန်းမများ၊ အထူးထိမ်းမြားမှုနှင့် အမွှေဆက်ခံမှုအက်ဥပေဒနှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း နှစ်ပက်ရွှေ့နေများက လျောက်လဲတင်ပြခဲ့ကြသည်။

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ပဟန်းမြို့နယ်၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက်အမှတ် ၂ အီး၊ မြေကွက်အမှတ် (၄၀၆ အေား)၊ (၄၀၆ အေား၁)၊ (၄၀၆ ဘီ) ဧရိယာ ၁. ၀၀၀ ဧကရှုံးမြေကွက်မှာ ဒေါက်တာရှိအာရုံလူးဝစ်(၆) အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ ယခုအခါ ယင်းမြေကွက်မှာ အမွှေဆိုင်ပဲဟုတ်သူ ဦးကြည်ဝင်းလက်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိနေပြီး ဦးကြည်ဝင်း အမည်ပေါက် ပိုင်ဆိုင်လျှက်ရှိကြောင်း၊ ယင်းပစ္စည်းသည် အမွှေဆိုင်ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင်တို့အကြား အမွှေဝေစွဲခွဲဝေခြင်းမရှိသေးကြောင်းနှင့် အယူခံတရားလိုတို့အနေဖြင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အဘိုး၏အမွှေကို အမွှေဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း အဆိုပြုထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင်တို့က အယူခံတရားလိုများ၏မိခင် ဒေါ်ခင်လှကိုယ်တိုင်အမွှေပစ္စည်းရရန်မကျန်တော့ကြောင်း သက်သေခံအမှတ် (၁) အရ အတိအလင်းဝန်ခံစာချုပ်ပြုလုပ်ပြီးဖြစ်သဖြင့် အယူခံတရားလိုများသည် အမွှေတောင်းဆိုပိုင်ခွင့် မရှိတော့ကြောင်း ချေပထားသည်။

သက်သေခံအမှတ် (၁) မှာ ၁-၃-၈၆ နေ့ဖြင့် နှစ်ကျပ်တန်

အခွန်တံဆိပ်ခေါင်းပေါ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြု၍ ဒေါ်ခင်လှက
သက်သေများရှုံးတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည်-

“ အိမ်အရောင်းအဝယ်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ နောက်ဆုံးရငွေ
၁၆၆၇၅၂/- (တစ်သိန်း ခြောက်သောင်း ခြောက်ထောင် ခုနှစ်
ရာ ခြောက်ဆယ်နှစ်ကျပ်တိတိ) ကို ယနေ့ (၁၁-၈၆) ရက်နေ့
တွင် လက်ခံရနိပါသည်။ ဒေါက်တာရှိအာရုံလူးဝစ်(စ)၊ မစွစ်
အင်မာဖလောရင်းလူးဝစ်(စ)ထံမှငွေ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းလုံးဝ
လက်ခံစရာမရှိတော့ပါ။ မှန်ကန်ကြောင်း အောက်တွင်လက်ရေး
ထိုးပါသည်။ ”

အယူခံတရားလို့ ဒေါ်ခင်မူးမူပါသက်သေခံ (၁) အရ ငုံး၏မိခင်
ဒေါ်ခင်လှအားပေးခဲ့သည့်ဆိုသောင့်ကျပ် ၁၆၆၇၅၂/- မှာ စမ်းချောင်း
မြို့နယ်၊ သိရိမဂ်လာလမ်း၊ အမှတ် ၁၈/၁ အိမ်ကို ရောင်းရငွေမှုပေးကမ်း
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။

သက်သေခံအမှတ် (၁) တွင် အိမ်အရောင်းအဝယ်ကိစ္စဟု ဖော်ပြု
ပါရှိသည့်ပြင် ရောင်းရငွေကိုလက်ခံစဉ်က မစွစ်အင်မာဖလောရင်းလူး
ဝစ်(စ) မကွယ်လွန်သေးသည့်အတွက် အမွှေဝေစုကို ခွဲဝေသည်ဟု
ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ပေါ်။

ထို့ကြောင့် အချင်းဖြစ် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ မြေတိုင်း
ရပ်ကွက်အမှတ် (၂-အီး)၊ မြေကွက်အမှတ် (၄၀၆ အေ)၊ (၄၀၆ အေ^၁)
နှင့် (၄၀၆ ဘီ) ဇရိယာဘ. ၀၀၀ ဧကရှုံးမြေကွက်သည် ကွယ်လွန်သူ
ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဒေါက်တာရှိအာရုံလူးဝစ်(စ) အမည်ပေါက်ကျန်ရှုံ
သော အမွှေပစ္စည်းသာဖြစ်ပေသည်။

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဒေါ်ခင်လှနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်
ပါအာရုံလူးဝစ်(စ)တို့ ပေါင်းသင်းရာမှ အယူခံတရားလို့ ဒေါ်ခင်မူးမူနှင့်
ဒေါ်ခင်မိုးမိုးတို့ကို ရရှိကြောင်း အငြင်းမပွားပေါ်။

အယူခံတရားလို့တို့က အဘီး အဘွားများကျွန်းရှုံးသောအမွှေကို
အမွှေမဖို့မြေးများအဖြစ် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ငှုံးတို့၏အဆိုလွှာ
အရထင်ရှားသည်။

ကွယ်လွန်သူ အမွှေရှင် ဒီအာရုံလူးဝစ်(စ)နှင့် မစွစ်အင်မာဖလော
ရင်းလူးဝစ်(စ)တို့သည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များဖြစ်ကြောင်း အငြင်း
မပွားပေါ်။ ကွယ်လွန်သူကျွန်းရှုံးသော အမွှေကိုဆက်ခံသူမှာ ကွယ်လွန်သူ၏

၂၀၂

ဒေါ်ခင်မူပါ၍
နှင့်
ဒေါက်တာရုံအာ
လူးဝစ်(စ)
(ရှင်း၏အခွင့်ရ^၁
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်တိ)ပါ။

မိသားစုံပေါ်နှင့်သက်ဆိုင်သည်ဟု ကိုအေး နှင့် ရာဇ္ဈားဘီအမှု^(၁)
တွင်

ညွှန်ပြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကွယ်လွန်သူ၏ အမွှေကိုဆက်ခံသည့်ကိစ္စမှာ
ကွယ်လွန်သူ၏ မိသားစုံပေါ်နှင့် သက်ဆိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုတို့၏ဖခင် ပါအာရုလူးဝစ်(စ)သည်
ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ဖြစ်သည်။ မိခင် ဒေါ်ခင်လှသည် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂုဏ်းတို့မှာမွေးဖွားသော အယူခံတရားလိုတို့သည်
၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မိန်းမများ အထူးထိမ်းမြားမှုနှင့် အမွှေဆက်ခံ
မှုအက်ဥပေါ်နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်း နှစ်ဖက်ရွှေနေများက တင်ပြခြင်းဖြစ်
သည်။

ယင်းဥပေါ်ပုံမှ ၂၄ နှင့် ၂၆ တို့တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်း
ထားသည်-

၂၄ (၁)။ ဤအက်ဥပေါ်အရ ထိမ်းမြားသူတို့၏ သို့တည်းမဟုတ်
ထိမ်းမြားခဲ့သည်ဟု မှတ်ယူခံရသူတို့၏ ပစ္စည်းပိုင်ခွင့်
နှင့်စပ်လျဉ်းသောကိစ္စအားလုံးကို ထိုသူတို့နှင့် ထိုသူတို့၏
မိသားစုံအားလုံးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးချည်း
ဖြစ်သိသကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဓမ္မသတ်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ရ^၁
မည်။

၂၄ (၂)။ ဤပုံမှန့်ပုံမှန့် ပုံမှန့်မ ၂၆ ပါကိစ္စများအလိုင်း မိသားစုံ
ဆိုသူတို့စကားရပ်တွင် တရားဝင်လင်၊ တရားဝင်မယား၊
သို့တည်းမဟုတ် မယားများနှင့် တရားဝင်သားသမီးများ
ပါဝင်သည်။

၂၆။ ဤအက်ဥပေါ်အရ ထိမ်းမြားကြသူတို့၏ သို့တည်း
မဟုတ် ထိမ်းမြားခဲ့ကြသည်ဟု မှတ်ယူခြင်းခံရသူတို့၏
အမွှေဆက်ခံမှုနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်ကိစ္စအားလုံးကို ထိုသူတို့
နှင့် ထိုသူတို့၏မိသားစုံအားလုံးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
မြန်မာလူမျိုးချည်းဖြစ်သိသကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဓမ္မသတ်
အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အယူခံတရားလိုတို့၏ဖခင် ပါအာရုလူး
ဝစ်(စ)နှင့် မိခင်ဒေါ်ခင်လှတို့ တရားဝင်မယားဟုတ် မဟုတ်ပြဿနာ

(၂) ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထဲး ၇၁-၂၈၈ (လွှတ်တော်)

ဒေါက်မူမူပါ ၂
နှင့်
ဒေါက်တာရှိအာ
လူးဝစ်(စီ)
(ဂုဏ်အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ
ဒေါက်တီ)ပါ ၃

နှင့် အယူခံတရားလိုတို့သည် တရားဝင်သားသမီးဟုတ် မဟုတ် ပြဿနာ ပေါ်ပေါက်လျှင် ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ ပုံမှန်ဘာသာဝင်မိန်းမများ အထူးထိမ်းမြား မှုနှင့် အမွှေဆက်ခံမှုအက်ဥပဒေအရ အဆုံးအဖြတ်ပြုရမည့်မှာ အငြင်း ပွားရန်မရှိပေါ် ထိုပြင် စောင်ပိအဘရှုလူးဝစ်(စီ)၏ အမွှေကို အယူခံတရားလို တို့က အမွှေဆက်ခံခွင့်ရှိ မရှိ ပြဿနာပေါ်ပေါက်လျှင်လည်း ယင်းဥပဒေ အရပင် ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်ပေါ်သည်။

ယခုအမှုတွင် အဓိကပေါ်ပေါက်သည့်ပြဿနာမှာ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် အဘိုး အဘွား၏အမွှေကို အမွှေမမို့မြေးများက ရခွင့်ရှိ မရှိ ဖြစ်သည်။ ယင်းအချက်ကို မူလတိုင်းတရားရုံးက ငြင်းချက်အမှတ် (၂) အဖြစ်ထုတ်ထားသော်လည်း ဖြေကြားခဲ့ခြင်းမရှိပေါ်။

ကွယ်လွန်သူ ကျွန်ုရစ်သောအမွှေကိုဆက်ခံမှုမှာ ထိုသူကွယ်လွန် စဉ် ကနဦးပေါ်ပေါက်သောအခွင့်အရေးကို တရားစွဲဆိုတောင်းခံမှုဖြစ်၍ ကွယ်လွန်သူနှင့်သက်ဆိုင်သည့် မိသားစုဥပဒေအရ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ် သည်။ တောင်းခံသူအမှုသည်နှင့်သက်ဆိုင်သည့် မိသားစုဥပဒေအရ အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် မဟုတ်ပေါ်။

မြန်မာနိုင်ငံတရားရုံးများတွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရေး၊ အမွှေဆက် ခံရေး၊ အမွှေခွဲဝေရေးကိစ္စများနှင့် သက်ဆိုင်သော မည်သည့်ပြဿနာကို မဆို အဆုံးအဖြတ်ပေးရန်ရှိလျှင် သက်ဆိုင်ရာအမှုသည်များသည် ပုံမှန်ဘာသာဝင်ဖြစ်ပါက မြန်မာ့စလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ၊ မဟာမေဒင်ဖြစ်လျှင် မဟာမေဒင်ဥပဒေ၊ ဟိန္ဒြာဖြစ်လျှင် ဟိန္ဒြာတရားဥပဒေအရ အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်ဟု မြန်မာနိုင်ငံတရားဥပဒေများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုံမှန် ၁၃ (၁) တွင်ပြုဗာန်းထားသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ဖြစ်ပါက ယင်း ဥပဒေပုံမှန် ၁၃ (၁) အရ တည်ဆဲဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်မည်ဖြစ်ပြုဗာ Succession Act နှင့်အကျွှောင်မည်ဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ အမွှေဆက်ခံသည့်ကိစ္စ၊ လင်ခန်းမယားခန်းကိစ္စ၊ ပစ္စည်းခန်းကိစ္စများသည် Succession Act နှင့်သက်ဆိုင်သည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များအနေဖြင့် အမွှေဆက်ခံရေးအက်ဥပဒေ Succession Act ပုံမှန်မ ၅၉ အရ Will ခေါ်သေတမ်းစာဖြင့် မိမိပစ္စည်းကို စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိပေါ်သည်။ ပစ္စည်းရှင်သည်မိမိသေဆုံးသောအခါင်း၏ပစ္စည်းများကို မည်သို့မည်ပုံစံမိခန့်ခွဲလိုကြောင်း၊ ဂုဏ်ရည်ရွယ်ချက်ကို ဖော်ထုတ်သည့်တရားဝင်ကြေညာချက်စာတမ်းသည်သေတမ်းစာဖြစ်သည်။

ယခုအမှု၌ ကွယ်လွန်သူအမွှေရှင် ဒီအာရုံလူးဝစ်(စ)နှင့် အနီး မစွစ်အင်မှာဖလောရင်းလူးဝစ်(စ)တို့သည် သေတမ်းစာရေးသားခဲ့ကြောင်း၊ မပေါ်ပေါက်ပေး။ ထိုကြောင့် ဂုဏ်တို့၏အမွှေကို အမွှေဆက်ခံရေးအက် ဥပဒေအရသာလျှင် စီမံခန့်ခွဲရမည်ဖြစ်သည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ၏အမွှေကို မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အမွှေဆက်ခွင့်ရှိ မရှိနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးအရောင် နှင့် မကာကြားမွေးအမှု^(၃) တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သည် သားသမီးတို့သည် ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကိုးကွယ်သည့်မိဘအမွှေကို ဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း အောက်ပါအတိုင်းတွေ ရသည်-

“ Even if the plaintiff had renounced the Christian faith and become a Buddhist, there is no law to prevent a Buddhist Lady from succeeding to the estate of a Christian mother.”

ထိုအတူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မြေးများသည်လည်း ခရစ်ယာန်ဘာသာ ဝင် အဘိုး အဘွား၏အမွှေကို ဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း တားမြစ်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် ဂုဏ်တို့သည် အမွှေဆက်ခံရေးအက်ဥပဒေနှင့်အညီ အမွှေရရှိကြ မည်သာဖြစ်သည်။

အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သောပြဿနာသည် ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်မိန်းများ အထူးထိမ်းမြားမှုနှင့် အမွှေဆက်ခံမှုအက်ဥပဒေ တွင် အကျိုးဝင်သောပြဿနာမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပြုပြီးဖြစ်သည်။ သိုဖြစ်ရာ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ (၂) တွင် မိသားစုဆိုသူတို့စကားရပ်တွင် တရားဝင်လင်၊ တရားဝင်မယား သို့တည်းမဟုတ် မယားများနှင့် တရားဝင် သားသမီးများသာ ပါဝင်သောကြောင့် အမွှေမရှိမြေးများသည် အဘိုး အဘွား၏အမွှေကို ဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်ဘက်မှ တင်ပြ ချက်ကို လက်ခံစဉ်းစားရန် အကြောင်းမရှိပေး။

အယူခံတရားလိုတို့၏အဆိုလွှာတွင် ကွယ်လွန်သူ အဘိုး အဘွား၏အမွှေကို ဆက်ခံခွင့်ရှိသူများမှာ အမွှေရှင်၏သား အမှုတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ဒေါက်တာရိအာရုံလူးဝစ်(စ) (သား)၊ မာပစ်အော့လူး ဝစ်(စ) (သမီး)နှင့်အမွှေမမြို့မြေးများဖြစ်ကြသော အယူခံတရားလိုတို့ဖြစ် ကြောင်း အဆိုပြု၍ အမွှေပုံပစ္စည်း၏ သုံးပုံတစ်ပုံရထိက်ခွင့်ရှိကြောင်း

(၃) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၁၁-၁၁၄

ဒေါ်ခင်မူမူပါ ၂
နှင့်
ဒေါက်တာရှိအာ
လူးဝစ်(စံ)
(ဂုဏ်အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်တီ)ပါ ၃

တောင်းဆိုထားသည်။

အမွှေဆက်ခံရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁ အရ သေတမ်းစာမရေး၊
သဲ ကွယ်လွန်သူတွင် သားသမီးများနှင့် အမွှေမမှုမြေးများကျွန်ုရစ်လျှင်
အမွှေမမှုမြေးများသည် မိမိတို့မိဘသက်ထင်ရှားရှိခဲ့လျှင် ရမည့် ဝေစွဲ
အတိုင်းရှု၍ အချင်းချင်းညီတူအမျှ စွဲဝေယူရမည်ဟုဖော်ပြထားသည်။
ဂုဏ်သီးဖြစ်ရာ အယူခံတရားလိုတို့သည် ဂုဏ်တို့စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ကွယ်လွန်
သူအဘိုး အဘွားကျွန်ုရစ်သော အမွှေတွင် ၃ ပုံ ၁ ပုံရရှိမည်ဖြစ်သည်။

အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းမှာ အမွှေဆိုင်မဟုတ်သူ အယူခံတရားပြိုင်
အမှတ် (၃) လက်ဝယ်တွင်ရောက်ရှိနေသဖြင့် အယူခံတရားလိုတိုက ဂုဏ်
အား အမှုသည်အဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုခဲ့ပါသည်။ အဆိုလွှာအပိုင် (၁၁)
တွင် အမွှေဆိုင်မြေကွက်အား ဒေါက်တာရှိအာရုံလူးဝစ်(စံ)မှ ဦးကြည်ဝင်း
သို့ မြေအပြီးအပိုင် အရောင်းအဝယ်စာချုပ် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ်
၁၅၆၃/၉၅ အရ ရောင်းချုခဲ့ပါသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ သို့ရာတွင်
ယင်းစာချုပ်အားဖျက်သိမ်းရန် စွဲဆိုထားခြင်းမရှိခဲ့သော် အယူခံတရားပြိုင်၏
ချေလွှာတွင် ဒေါက်တာရှိအာရုံလူးဝစ်(စံ)မှ ဦးကြည်ဝင်းသို့ အချင်းဖြစ်
မြေကိုရောင်းချသည် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၁၅၆၃/၉၅ ကိုပယ်ဖျက်
ခြင်းမပြုဘဲ ယခုအမှုကိုစွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း ချေပထားသည်။

ဒေါ်လွန်းပါ ၅ နှင့် ဒေါ်သီန်းရင်အမှု^(၇) တွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း
များသည် အမွှေပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ်ဆုံးဖြတ်ရသည်ဖြစ်ရာ ပစ္စည်းတစ်ရပ်
ကို အမွှေရှင်က အခြားသူတစ်ဦးအား လွှဲပြောင်းပေးခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်
ညီညွတ်မှုရှိ မရှိပြသနာကို အမွှေမှုတွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးပါက အမှန်
ဆုံးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုပြင်အမှုပွားများခြင်းကိုလည်း တစ်နည်းအားဖြင့်
ပိတ်ပင်ရာရောက်ပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ၁၉၃၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ
တရားစီရင်ထုံးများ၊ စာ-၁၅ နှင့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး
များ၊ စာ-၈၃ အမှုများတွင် ထုံးဖွဲ့မှုများကို သဘောတူလက်ခံသည်။ သို့ဖြစ်
၍ အမွှေမှုတွင် အမွှေရှင်ဒေါ်မက အချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်သီန်းရင်အားပေး
ကမ်းခြင်းသည် ပျက်ပြယ်အတည်ဖြစ် မဖြစ်ပြသနာကိုဖော်ထုတ် ဆုံးဖြတ်
နိုင်သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်သည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းဥပဒေအရ ရောင်းချခြင်း၊ ပေါင်နှင့်ခြင်းနှင့်
ပေးကမ်းခြင်းတို့မှာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို လွှဲပြောင်းပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ရောင်းချု

(၇) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး ၁၁-၁၄၉

ခြင်းမှာ အဘိုးစားနားဖြင့် လွှဲပြောင်းပေးခြင်းဖြစ်၍ ပေးကမ်းခြင်းမှာ အဘိုးစားနားမရှိဘဲ လွှဲပြောင်းပေးခြင်းဖြစ်သည်။

အင်အော်အာချစ်တီးကုန်တိုက် နှင့် မောင်သံနှင့်အမှု^(၅) တွင် ရောင်းချခြင်း၊ ပေါင်နှုံခြင်း၊ ပေးကမ်းခြင်းဟူ၍ ခွဲခြားဖော်ပြခြင်းမပြုဘဲ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းမှ ငှုံး၏အကျိုးခံစားခွင့်ကို လွှဲပြောင်းနှင့် ကြောင်း သို့မဟုတ် အခြားနည်းစီမံခန့်ခွဲခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် မည်သူမျှ ခင်ပွန်းသည်၏ အတိအလင်း သို့မဟုတ် သဘောသက်ရောက် သည့် သဘောတူညီချက်မရှိဘဲ ထိုသူ၏အကျိုးခံစားခွင့်ကို လွှဲပြောင်းခြင်း မပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

ဦးသန်းနှင့် (ခ) ဦး၊ ဦးနှင့် ဒေါအေးအေးအမှု^(၆) တွင်လင် မယားနှစ်ဦး၏မခွဲရသေးသော နှစ်ဦးပိုင်လက်ထက်ပွားပစ္စည်းကို တစ်ဦးဦး က ကျော်တစ်ဦးဦး၏ သဘောတူညီချက်အရမဟုတ်ဘဲ ပစ္စည်းတစ်ရပ်လုံး ကို ရောင်းချခွင့်မရှိချေ။ ရောင်းချလျှင်လည်း ငှုံးပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိသည့် အချိုးအစုအတွက်သာ အတည်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

ဤအမှုတွင် မူလရုံးအမှုတ် (၁) တရားပြိုင် ဒေါက်တာရှိအာရိ လူးဝစ်(စံ)သည် ကွယ်လွန်သူများတွင် ငှုံးတစ်ဦးတည်းသာ အမွှေ ဆက်ခံသူဖြစ်ကြောင်း လိမ်လည်ဖော်ပြ၍ အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှုတ် ၁၅၃၅/၉၁ ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုနောက် ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စံ)သည် မူလရုံးအမှုတ် (၃) တရားပြိုင် ဦးကြည်ဝင်းအား မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှုတ် ၁၅၆၃/၉၁ ဖြင့်အချင်းဖြစ် မြေကို ရောင်းချခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စံ)သည် အမွှေဆိုင်ပစ္စည်းကို ကျော် အမွှေဆိုင်များသဘောမတူဘဲ ဦးကြည်ဝင်းသို့ ရော်င်းချခဲ့ရာတွင် ကျော် အမွှေဆိုင်များ၏ သဘောတူညီချက်မရှိသောကြောင့် ငှုံးပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိ သည့် ဝေစုအတွက်သာ အတည်ဖြစ်မည်ဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလိုတို့၏ ဝေစုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အတည်မဖြစ်နိုင်ချေ။

အယူခံတရားလိုတို့၏ဝေစုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အတည်မဖြစ်သော် လည်း ဒေါက်တာရှိအာရိလူးဝစ်(စံ)၏ ဝေစုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အတည်ဖြစ် သောကြောင့် ဝယ်သူဦးကြည်ဝင်းအနေဖြင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း၏ တစ်စိတ်

(၅) ၉ ရန်ကုန် । ၁၁-၅၂၄

(၆) ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး တရားရုံးချုပ် ၁၁-၁၅၈(၁)

ဒေါ်ခင်မူးမှုပါ ၂
နှင့်
ဒေါက်တာရှိအာ
လူးဝစ်(၅)
(ရှင်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်တိ)ပါ ၃

တစ်ဒေသကို ပစ္စည်းတစ်ရပ်လုံးအတွက် သဘောတူထားသောစွေးဖြင့်
သက်သာခွင့်ရနိုင်သည်။ ဤမူသဘောကို ဦးကျော်မြင့်ပါ၂ နှင့်
ဒေါ်ခင်မှာမှပါ ၄ အမှု^(၆) တွင်တွေ့မြင်နိုင်သည်။
ဒေါ်ခင်မှာမှပါ ၄

အကြောင်းကြောင်းကြောင့် သီးခြားဆောင်ရွက်မပေးနိုင်လျှင်
တရားရုံးက လော်ကြေးလည်း သတ်မှတ်ပေးနိုင်သည်။ ဒေါ်စောဒွေ နှင့်
ဒေါ်မှန်အမှု^(၇) တွင်ကြည့်ပါ။ ပဏာမဖိုကရှိအဆင့်တွင် ယင်းသို့သတ်မှတ်
ပေးရန်မလိုသောကြောင့် ယင်းအချက်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် မလိုသေး
ပေ။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် အယူခံကိုခွင့်ပြု၍ မူလတိုင်း
တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဖိုကရှိပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားလို့ (မူလရုံး
တရားလို့)တို့သည် အမွေပုံပစ္စည်း၏ ၃ ပုံ ၁ ပုံရထိက်ကြောင်း ပဏာမ
ဖိုကရှိချမှတ်ပေးလိုက်သည်။

တရားစရိတ်ကို အမွေပုံမှုကျခံစေ။

-
- (၂) ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး ၈-၉ (၃၀) (၃၁) (၃၂)
(၈) ၁၉၃၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး ၈-၆